

„אפשר לקחת משהו הביתה?“ שאל

השופט. כשראה את סוליות החשיש

די, השוכן ליד גן-האם. הוא מתכוון לפתוח שם בשבועות הקרובים מועדון-חברים.

הברון רודו דותן, שי-הופיע בכנס מדריכי-צינחה ברמת-גן, הציע לצופים, שהיו מוטרדים מאוד מעקיצות הי-

לון המיטבח, וכך זרק עליו מה שבא לידי בואתו הרגע — מגש שעליו עוגת-קדם. אחרי כך, כאשר ירד לחצר, מצא אמנם את השטיחים שהפורץ השאיר במנוסתו, אך לא את המגש. רק למחרת היום נמצא המגש, ללא העוגה.

למזל הגדי הוא חוסר-מזל. דליה סיפרה לו שאמנם יש בחומר צועני, שהמיטבח תר-פסת אותו.

בעת ויכוח קולני בין התובעת שולמית אמיר, הסניגור אהרון כר-שחר, ניסה השופט חיים דבורין לפשר בין השניים. אז הפתיע הסניגור וסיפר: „למדתי את הכל מהגברת אמיר, כאשר יצאתי מים על ידיה, בעת שהייתי מתמחה שלה.“

בעת מישפט על נסיון לייצוא חשיש לקופנהגן, הוציגו לפני השופט דבורין כ-40 סוליות-חשיש. הן היו ארוכות יפה, בצבע ירקרק רענן, ונראו או כטבלות-סבון גדולות. הן שופט הביט בהן בחיך ושאל: „אפשר לקחת משהו הביתה?“

בראיון עם איתן דני-ציג סיפרה עורכת סיקרי-דעת-קהל, מינה צמח: „היום לא צריך לעשות סקר רים כדי לדעת שמיפלטגרי העבודה תזכה בבחירות הבאות.“

כאשר נשאלה איך הגיעה לרעיון לערוך סקרים על מעשני-חשיש, סיפרה: „יום אחד נקלעתי בנפאל ל-מסיבת מעשני-חשיש. שם זה ממוסד. כאשר עברה הסיגריה מיד ליד, הגיעה גם ליד, ואז עשיתי את עצמי מעשנת, כדי לא להיות יוצאת-דופן. האמת היא כי נגעלתי מן הליכודך שלה. כעבור כמה זמן נקלעתי גם בירושלים למסיבה דומה, ושם שוב גיליתי כי יש אנשים המעמידים פנים כמעט נים, כדי לא להיות יוצאי-דופן. דברים אלה עוררו את הרעיון לערוך סקרי-חשיש.“

בביתו של עורך-הדין יעקוב כר, בעלה של העיר-תונאית אורלי אזולאי, הי-תה פריצה. כאשר הוא נכנס לביתו, הבחין בפורץ וצעק ל-עברו: „עצור, או שאני יר-רה!“ הפורץ ברח מבעד לח-

בים למכוניות של אנשי הלה-קה וגנבו מתוכן רשמי-קול, מגבר ומיקרופונים.

מפיקת המופע, נמורה ירדני, עסוקה מדי הופעה ב-הרגעת הקהל המשתולל לשמע מוסיקת-הרוק. הקהל זורק פ-צים על הלהקה. מרטיב אותה בצינורות של מים. טמירה, הי-עוברת באלום והמנסה להרגיע את הרוחות, צמח ביום החמי-שי במיסגרת הדיאטה שגורה על עצמה.

הסופר יוגאל מוסנ-זון סיפר כי לפני שנים רבות באו שלישי של דורך כר-גוריון, נחמיה ארגוב המ-נוח ושימועון פרס אל הי-משורר נתן אלתרמן ואמרו לו כי הזמן מציע להעניק לו דירה יפה. השיב להם אלתר-מן: „אני מבין שאוכל לכתוב נגד בן-גוריון גם בדירה זו.“

המשורר יונה (יבי) כר-יהודה כתב שיר אותו הקדיש לשחקנית גיין פונדה. בהופעה שלה במלון הילטון בירושלים קרא הצייר רן קרר את שירו באנגלית, לפני הכר-כבת. עם תום הפגישה ניגש אליה יבי, הציג את עצמו וסי-פר לה כי הוא כתב את השיר. גיין אמרה „אם כך, מגיעה לך נשיקה.“ והדביקה לו נשי-קה על לחיו.

בהופעה נשאלה פונדה אם אינה „חושבת בשמאל ו-חיה בימין.“ לפי ביטוי אמרי-קאי ידוע. השיבה היא: „צריך לנצל את חברות-ההסרטה עד הסנט האחרון.“

באותו יום פגשה בי-במאית חגית רכבי. לפני שעזבה את חיפה חיבקה את חגית ואמרה לה: „את עושה

אריאלה שמיר

הפסלת המתגוררת בארצות-הברית, הגיעה ארצה כדי לערוך תערוכה מיצירותיה, וגם כדי לאסוף יצירות מאמנים ישראלים, למכירה פומבית שתתקיים בניו-יורק. יארגן את המכירה מפני-הסרטים אלכס מסיס, והכנסותיה תהיינה תרומה למחנה השלום.

תושים במקום: „ככל שתמי-חאו יותר כפיים, כך נגמור יר-תר מהר את עניין היתושים.“

לבריה-מצוות של שרון זיכרונני, בנם של עורך-הדין אגמון זכרונני ואשתו מירי, קנה המפיק יעקוב אגמון אשתו השחקנית גינה אלמ-גיר את האנציקלופדיה יודאי-קה. בתום החגיגה הסתבר לשר-רון כי יש לו חמישה העתקים של ספר זה. בספר שקנה אג-מון היה פתק עם הקדשה ל-ילד. הלכה אמו מירי לחנותי-ספרים, החזירה את הספר ולק-חה לבנה ספר אחר. כעבור חודש טילפן אליה אגמון ואמר לה: „אני שמח שהחלפת את הספר.“ כאשר שאלה אותו מירי איך הוא יודע על כך, השיב לה: „אחד מעובדי קנה לי את אותו ספר במתנה, ושם מצאתי את ההקדשה שכתבתי לשרון.“

לפני כמה שבועות קנה הפירסומאי דויד ארביבין תמ-נה של הצייר דויד עזון, ו-בה ילד בעל פיאות. העומד מאחרי לוח-מודעות. את הי-תמונה קנה במכירה פומבית למען בית-החולים תל-השומר, בעידודו של המנחה מני פאר, שיעץ לו לתלותה במשרדו הי-חדש. הוא שילם עבורה 41 אלף לירות. אחרי שהתמקח עם אייבי נתן. כעבור כמה ימים בא אליו אייבי והציע לו סכום יותר גבוה עבור התמ-נה. אך באותו שבוע טילפן אליו ישראלי היושב בפאריס ואמר, כי הוא רוצה את התמ-נה ויקנה אותה ב-10 אלפים פרנקים. שהם 100 אלף ליר-רות ישראליות. עכשיו מחכה אדמון לאותו ישראלי.

הסופר יורם קניוק החליט למכור את ביתו בשכר-נת מורשה שברמת-השרון ול-עבור להתגורר בתל-אביב. לי-שואלים מדוע עשה כך, הוא משיב: „אני רוצה ליהנות מן היתרונות של תל-אביב ולא מן החסרונות של רמת-השרון.“

המיסעדר רפי שאולי רכש בחיפה את הבית ההולנדי

אמה של השחקנית נירה רבינוביץ, באה להופעה של בתה, ששרה שירים באידיש. „אמא היתה בעבר מנגנת במנדו-לינה וזמרת.“ אומרת נירה. אחרי ההופעה בילו במסיבה.

ציפורה רבינוביץ

רינה ריצ'ארדי

בתו בת ה-26 של הקוסם הפראי-אלוד, הנמצא בארץ עם הצגת-הקסמים שלו, רוחשת כבוד רב לאביה. כאשר הגיע צלם למקום וביקש לצלמם ביחד, הודיעה רינה כי היא מחליפה בגדים ואינה יכולה לבוא. אך אביה קרא אל מאחורי הקלעים: „אני רוצה לראות אותך פה תוך שנייה!“ והיא אמנם התייצבה מיד.

אבל אם ארצה לכתוב בעדו, איך אוכל לעשות זאת. אחרי שהוא נתן לי דירה במתנה?“ אלתרמן נשאר בדירתו הצנו-עה.

לקראת תוכנית חדשה עובדת השחקנית דליה פרידלנדר על טכסט של הי-מחזאי הספרדי פדריקו גרא-טה לורקה, שבו תופיע בי-יחד עם רקדנית הפלאמנקו סילביה דוראן. כאשר נת-קלה דליה בטכסט בסיפור על בן מזל הגדי, טילפנה אל הי-אסטרוולוג הרצל ליפשיץ ו-י שאלה אותו על מזל זה. הרי-צל הסביר לה כי מה שאופייני

עבודה חשובה מאוד. היא התייחסה לעבודתה של חגית בפרויקט שכונת-המצוקה בר-חיפה, נווה-יוסף.

מישפתתו של איש-מישמרה-גבול הפצוע, סול-מן חירבאזון, מקבלת ע-רות מיכתבים ותרומות. כדי לעודדה. מלון רמאדה בירושלים אף הציע לה חדרים למנוחה. מכיוון שבנייה-מישפתה מבק-רים את בנם בבית-החולים מדי-יום.

הזמר-מלחין גרי אק-שטיין הופיע עם להקתו בר-לוד. בעת ההופעה פרצו גני-